

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1927 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utsträckning av tiden för anmälan om inlösen av skattefrälseräntor m. m.

(3:e avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 30 december 1926 dagtecknad proposition, nr 38, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta,

dels att, den genom förordningarna den 11 september 1885 (nr 55) och den 2 juni 1911 (nr 73) bestämda inlösen av skattefrälseräntor må även efter 1927 års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig av denna inlösen, därom i den ordning, förstnämnda författning stadgar, gör anmälan inom utgången av år 1932,

dels ock att värdet å sådana frälseräntor, som enligt nämnda förordningar härefter komma att av statsverket inlösas, skall bestämmas till det kapitalbelopp, som erhålles genom att räntorna efter medeltalet av markegångsprisen för de sist förflutna tio åren med tillagd forsellönsersättning av 8 öre kubikfoten för råg och korn och 6 öre kubikfoten för havre kapitaliseras efter 4 procent, dock att därvid markegångspris för 1921 och tidigare år icke skall tagas i beräkning.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

*Utskottets
yttrande.*

Kungl. Maj:ts föreliggande förslag innebär, att den för närvarande bestämda tiden för anmälan till inlösen av frälseräntor — inom utgången av år 1927 — utsträcker till utgången av år 1932 samt att värdet av de frälseräntor, som hädanefter komma att inlösas, bestämmas till det kapitalbelopp, som erhålles genom att räntorna på angivet sätt kapitaliseras, därvid till grund för inlösningsprisets bestämmande icke skulle läggas tiden före år 1922. Priset skulle sålunda till en början komma att bestämmas efter medeltalet av minst fem, efter år 1921 på varandra följande, års markegångspris.

Utskottet, som funnit sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får alltså hemställa,

att riksdagen må besluta,

a) att den genom förordningarna den 11 september 1885 (nr 55) och den 2 juni 1911 (nr 73) bestämda inlösen av

skattefrälseräntor må även efter 1927 års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig av denna inlösen, därom i den ordning, förstnämnda författning stadgar, gör anmälan inom utgången av år 1932, samt

b) att värdet å sådana frälseräntor, som enligt nämnda förordningar härefter komma att av statsverket inlösas, skall bestämmas till det kapitalbelopp, som erhålles genom att räntorna efter medeltalet av markegångsprisen för de sist förflutna tio åren med tillagd forsellönersättning av 8 öre kubikfoten för råg och korn och 6 öre kubikfoten för havre kapitaliseras efter 4 procent, dock att därvid markegångspris för 1921 och tidigare år icke skall tagas i beräkning.

Stockholm den 8 februari 1927.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: Se under utlåtande nr 12.
